

ONE DAY IN SPRING

One day in spring, a woman came
In my lonely woods,
In the lovely form of the Beloved.
Came, to give to my songs, melodies,
To give to my dreams, sweetness.
Suddenly a wild wave
Broke over my heart's shores
And drowned all language.
To my lips no name came,
She stood beneath the tree, turned,
Glanced at my face, made sad with pain,
And with quick steps, came and sat by me.
Taking my hands in hers, she said:
'You do not know me, nor I you-
I wonder how this could be?'
I said:
'We two shall build, a bridge for ever
Between two beings, each to the other
unknown,
This eager wonder is at the heart of things.'

The cry that is in my heart is also the cry of
her heart;
The thread with which she binds me binds
her too.
Her have I sought everywhere,
Her have I worshipped within me,
Hidden in that worship she has sought me too.
Crossing the wide oceans, she came to steal
my heart.
She forgot to return, having lost her own.
Her own charms play traitor to her,
She spreads her net, knowing not
Whether she will catch or be caught.

Rabindranath Tagore

(1861-1941)

MỘT NGÀY XUÂN

Một ngày vào buổi xuân sang
Vườn tôi cô độc, một nàng ghé qua
Dáng yêu kiều, vẻ thướt tha
Phô ra hình bóng mượt mà Người Thương.
Khúc ca tôi bỗng du dương
Giấc mơ tôi bỗng tỏa hương ngọt ngào.
Chợt đâu một đợt sóng trào
Dâng lên bùng vỡ đập vào lòng tôi
Bến lòng rộn sóng trùng khơi
Nhận chìm ngôn ngữ, nghẹn lời bờ môi.
Tên người không thốt nổi rồi,
Dưới cây nàng đứng dừng đôi gót ngà
Quay nhìn tôi vẻ xót xa
Nét buồn vời vơi chan hòa thương đau,
Rồi nàng chợt bước tới mau
Đến tôi ngồi xuống bên nhau cận kề.
Cầm tay tôi, nói khẽ me:
"Anh nào có biết gì về em đâu
Phần em cũng vậy khác sao
Em đâu có biết chút nào về anh
Em thậm tự hỏi chính mình
Chuyện gì xảy đến tốt lành hay chẳng?"
Tôi bèn khẽ nói cùng nàng:
"Hai ta chung sức bắc ngang nhịp cầu
Nhịp cầu vĩnh cửu nhiệm màu
Giữa hai người chẳng biết nhau chút gì,
Bởi niềm khao khát lạ kỳ
Trong tâm sự vật tình si trên đời."

Tim tôi vang tiếng lệ rơi
Cũng là tiếng nấc từ nơi lòng nàng
Chỉ hồng tay ngọc nàng giăng
Buộc tôi cũng quấn cả nàng chung đôi.
Tôi tìm nàng đã khắp nơi
Tôn thờ nàng đã bao đời trong tôi
Ẩn tàng trong cõi tim tôi
Bóng tôi nàng cũng khắp nơi cầu tìm.
Vượt bao biển rộng khắp miền
Tim tôi nàng tới chiếm liền còn đâu.
Đường về nàng lại quên mau
Vì tìm nàng cũng vương vào chốn đây.
Về nàng quyến rũ mê say
Ngờ đâu phản bội lại ngay chính nàng,
Lưới tình nàng mới giăng ngang
Ngờ đâu lại vướng cả nàng trong đây
Tưởng rằng bắt được người ngay
Đâu dè nàng bị lưới này cuốn theo.

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(chuyển ngữ)